

Голові спеціалізованої
вченої ради К 20.052.07
Івано-Франківського
національного технічного
університету нафти і газу,
доктору філософських наук,
професору
Д.І. Дзвінчуку

ВІДГУК ОФІЦІЙНОГО ОПОНЕНТА

доктора наук з державного управління Безверхнюк Тетяни Миколаївни
на дисертаційну роботу Децик Ольги Павлівни на тему:
«Удосконалення державного механізму координації діяльності суб'єктів
публічної дипломатії в Україні»,
поданої до захисту в спеціалізовану вчену раду К 20.052.07 Івано-Франківського
національного технічного університету нафти і газу на здобуття наукового
ступеня кандидата наук з державного управління
за спеціальністю 25.00.02 – механізми державного управління

Ознайомлення з текстами дисертації, автореферату та опублікованих праць, що виконані в рамках дисертаційної роботи О.П. Децик «Удосконалення державного механізму координації діяльності суб'єктів публічної дипломатії в Україні», дозволяє представити таку характеристику результатів указанного дослідження та визначити їх відповідність критеріям та нормативним вимогам чинного «Порядку присудження наукових ступенів» МОН України:

Ступінь актуальності обраної теми дисертаційного дослідження

Здобувачка Децик Ольга Павлівна виконала дисертаційне дослідження на досить складну, багатоаспектну і недостатньо досліджену тему: «Удосконалення державного механізму координації діяльності суб'єктів публічної дипломатії в Україні». Актуальність обраної теми дисертаційного дослідження обумовлюється наступним. По-перше, перед Україною після здобуття незалежності стало завдання формування власної ідентичності як незалежної держави. Необхідно забезпечити іноземну аудиторію базовою інформацією про Україну, «фоновими знаннями» – стратегічними наративами, коли певні згадування про Україну активуватимуть у свідомості людей певні схеми, викликатимуть певні асоціації, а відтак скеровуватимуть у потрібному руслі увагу та впливатимуть на інтерпретацію інформації про Україну й реакцію на цю інформацію. По-друге – реалізація публічної дипломатії з іншими інструментами стратегічних комунікацій, зокрема національним брендингом, могла б забезпечити певну підтримку серед зарубіжних аудиторій зовнішньополітичних акцій України, що особливо актуально в контексті реалізації євроінтеграційного курсу.

Невід'ємною складовою публічної дипломатії повинна бути синергія державного і громадського секторів та удосконалення механізму координації їх взаємодії. Координація діяльності суб'єктів публічної дипломатії в Україні на

сьогодні набуває особливої актуальності і потребує ретельного опрацювання, оскільки є новим інститутом у системі публічного управління. Механізм координації має забезпечити регулювання всього комплексу взаємовідносин, котрі вибудовуються за усіма напрямками як між суб'єктами публічної дипломатії, що, відповідно до компетенцій, безпосередньо формують та забезпечують реалізацією цілей та завдань публічної дипломатії, так і між іншими зацікавленими сторонами сфери публічної дипломатії: органами публічної влади, державними установами, освітніми закладами, громадськими організаціями тощо, що залучаються до реалізації окремих проектів і заходів.

Формування життєздатної та ефективно функціонуючої системи публічної дипломатії неможливе без урахування зв'язків і відносин між її елементами, впливу результатів їхньої взаємодії на ефективність окремих складових і системи в цілому. Враховуючи той факт, що механізм координації діяльності суб'єктів публічної дипломатії лише формується, обрана здобувачем тема дисертаційного дослідження сприяє розв'язанню низки актуальних наукових та практичних завдань щодо удосконалення організаційно-інституціональних засад координаційної діяльності суб'єктів державного управління розвитком сфери публічної дипломатії.

Зв'язок дисертаційного дослідження з науковими програмами, планами, темами

Актуальність обраної теми дисертаційного дослідження також підтверджується її зв'язком з науково-дослідною роботою кафедри публічного управління та адміністрування Івано-Франківського національного технічного університету нафти і газу в рамках виконання комплексного наукового проекту «Трансформація політико-управлінських відносин у державах Центрально-Східної Європи в процесі європейської інтеграції: уроки і досвід для України» (номер державної реєстрації 0111U002998), де автором проаналізовано досвід країн Центрально-Східної Європи в розвитку механізмів координації діяльності суб'єктів публічної дипломатії та науково-дослідної роботи «Публічне врядування в Україні в умовах європейської інтеграції» (номер державної реєстрації 0118U005403), в межах якої автором обґрунтовано інституціональні передумови розвитку координаційного механізму публічного управління в сфері публічної дипломатії в Україні.

Також автор брала участь у виконанні науково-дослідної роботи ОРІДУ НАДУ при Президентіві України за темою «Механізми формування системи стратегічних комунікацій в державному управлінні» (номер державної реєстрації 0117U004395), у межах якої Децик О.П., як виконавцем, здійснено аналіз сучасних підходів до організації діяльності суб'єктів публічної дипломатії, що підтверджується довідкою про участь у НДР.

Доцільно відзначити, що тема та зміст дисертації чітко відповідають паспорту спеціальності 25.00.02 – механізми державного управління, а саме таким напрямкам досліджень: теоретико-методологічні засади розроблення та функціонування механізмів державного управління: категорії, закономірності, принципи, методи, концепції, моделі, системи, класифікація; організаційний, правовий, ресурсний і інші види механізмів державного управління; механізми

державного регулювання окремих галузей і сфер суспільного життя та їх удосконалення.

Ступінь обґрунтованості наукових положень, висновків і рекомендацій, сформульованих у дисертації

Обґрунтованість наукових результатів, висновків і рекомендацій підтверджуються методологічним та теоретичним доведенням вихідних положень дослідження, використанням при проведенні дослідження значної кількості наукової та аналітичної літератури, нормативно-правових актів. Теоретичну та методологічну основу дисертаційної роботи становлять фундаментальні положення теорії публічного управління та політики, соціальної комунікації, комунікаційного та стратегічного менеджменту, стратегічних комунікацій, публічної, культурної та цифрової дипломатії, пропаганди та соціального проектування; наукові праці вітчизняних і зарубіжних науковців із теорії інституціоналізації управлінських відносин і зв'язків, теоретико-методологічних основ механізму прийняття управлінських рішень, удосконалення координаційної діяльності, методології організації координації діяльності суб'єктів державного управління. Емпіричною основою дослідження є нормативно-правові акти, що регламентують відносини у сфері публічної дипломатії, статистичні матеріали, особисті спостереження автора.

Проведений аналіз змісту дисертації та автореферату свідчить, що наукові положення, висновки та рекомендації сформульовано О.П. Децик самостійно, вони мають належний рівень обґрунтованості та вірогідності.

Достовірність і практична значимість отриманих здобувачем результатів підтверджуються їх впровадженням у практичну діяльність органів публічної влади, про що свідчать надані відповідні довідки про впровадження. Здійснено експертизу дисертаційного дослідження та обговорено її результати на засіданні кафедри публічного управління та адміністрування Івано-Франківського національного технічного університету нафти і газу.

Об'єкт та предмет дослідження чітко визначені й узгоджуються з метою та завданнями роботи. Дисертанткою належним чином сформульовано мету та завдання дисертаційної роботи, успішно їх виконано. При цьому завдання, поставлені у дослідженні, охоплюють всю широту досліджуваної проблематики.

Для досягнення мети та виконання завдань дослідження використано загальнонаукові та спеціальні методи й підходи, що базуються на сучасних наукових засадах державного управління та споріднених наук. За допомогою аналітичного методу здійснено відбір наукової інформації за темою дисертації; компаративний та логіко-семантичний методи використано під час дослідження понятійного апарату; за допомогою структурно-функціонального аналізу та декомпозиції обґрунтовано механізми координації та синхронізації діяльності; для вирішення окремих наукових завдань доцільним було використання методів теоретичного моделювання. Застосування вищезгаданих методів дослідження та збору інформації дозволили автору аргументовано довести власне бачення вирішення наукової проблеми, виконати поставлені завдання, підтвердити достовірність висновків і результатів.

Тема та структура дисертації є взаємозумовленими та логічно пов'язаними. Дослідження містить чіткий розподіл тексту дисертації на окремі частини, що структурно підпорядковані між собою та відображають загальну цілісну ідею дослідження. Таке викладення матеріалу забезпечило цілісність розгляду порушеної проблематики та системність висновків за результатами дослідження.

Загалом, дисертаційна робота складається із трьох розділів, висновків та додатків.

У першому розділі «Концептуальні засади та напрями розвитку сфери публічної дипломатії в Україні» узагальнено сучасні наукові підходи до розкриття сутності, змісту, ролі публічної дипломатії в реалізації стратегічних цілей зовнішньополітичної діяльності держави; проаналізовано інституціональні передумови та визначено пріоритетні напрями розвитку сфери публічної дипломатії в Україні.

У другому розділі «Організаційні засади координації діяльності суб'єктів публічної дипломатії в Україні» виявлено особливості інституціонального забезпечення координаційної діяльності суб'єктів державного управління розвитком сфери публічної дипломатії та доведено доцільність удосконалення державного механізму координації діяльності суб'єктів публічної дипломатії; визначено організаційні засади координації діяльності суб'єктів публічної дипломатії в Україні та сутність синхронізації цілей та дій суб'єктів державного управління в державному механізмі координації діяльності суб'єктів публічної дипломатії в Україні.

У третьому розділі «Напрями вдосконалення державного механізму координації діяльності суб'єктів публічної дипломатії в Україні» обґрунтовано напрями вдосконалення державного механізму координації діяльності суб'єктів публічної дипломатії та розроблено його оновлену структуру; адаптовано технологію стратегічного проектування для забезпечення дієвості державного механізму координації діяльності суб'єктів публічної дипломатії в Україні.

Висновки за результатами дослідження є чіткими, лаконічними та аргументованими; відповідають поставленим завданням дослідження та кореспондуються з науковою новизною одержаних результатів.

Виконана робота базується на обробці й аналізі достатнього масиву фактичного матеріалу, використанні значної кількості літературних джерел зарубіжних та вітчизняних вчених (236 джерел, із яких 41 – іноземними мовами). Дисертаційна робота оздоблена логічно побудованими схемами, таблицями та малюнками, які свідчать як про належний рівень аналізу, систематизацію отриманих показників та наявність комплексного бачення у дослідженні всіх аспектів порушеної проблематики, так і про використання належних інструментів розв'язання поставлених у роботі завдань.

Достовірність та наукова новизна одержаних результатів

У представленому на експертизу дисертаційному дослідженні здійснено ґрунтовний комплексний аналіз ролі публічної дипломатії в реалізації стратегічних цілей держави та сутності координаційного механізму державного управління розвитком сфери публічної дипломатії в аспекті забезпечення узгодженої діяльності різних суб'єктів для досягнення загальної стратегічної

мети, направленої на зміцнення національної ідентичності, просування системи демократичних цінностей, формування міжнародного іміджу держави. Доведено доцільність удосконалення діючого державного механізму координації діяльності суб'єктів публічної дипломатії за функціональним призначенням та формою організації координації й обґрунтовано напрями його удосконалення: запровадження процесного підходу до прийняття координаційних рішень; створення особливої організаційної підсистеми координації діяльності та розроблення регламенту взаємодії; стратегічне проектування конкретних кроків, які мають здійснити суб'єкти державного управління розвитком публічної дипломатії.

Достовірність одержаних здобувачкою результатів дисертаційної роботи забезпечено шляхом: якісного аналізу значного обсягу теоретичного матеріалу, нормативно-правової бази з теми дисертаційного дослідження, використання прикладів зарубіжного досвіду; узагальнення практики реалізації державної політики у сфері публічної дипломатії; узгодженості наукових положень, висновків та рекомендацій дисертаційного дослідження з сучасними процесами й світовими тенденціями; розуміння ступеню актуальності різних завдань формування і реалізації державної політики публічної дипломатії.

Авторка достатньо докладно дослідила питання інституціональних передумов розвитку публічної дипломатії в Україні та організації координаційної діяльності суб'єктів державного управління розвитком сфери публічної дипломатії в Україні, що дозволило науково обґрунтувати оновлену структуру державного механізму координації діяльності суб'єктів публічної дипломатії. Одержані в роботі наукові результати характеризуються науковою новизною, що має теоретичне й практичне значення для державного управління.

Наукова новизна отриманих авторкою результатів полягає в тому, що в дисертаційному дослідженні О.П. Децик запропоновано вирішення актуального наукового завдання в галузі науки «Державне управління», що полягає в обґрунтуванні концептуальних положень і розробленні конкретних пропозицій з удосконалення державного механізму координації діяльності суб'єктів публічної дипломатії в Україні, що сприятиме організації ефективного просування інтересів України в світовому інформаційному просторі та системному досягненню пріоритетних завдань зовнішньополітичної стратегії держави щодо зміцнення позитивного іміджу України на міжнародній арені через підвищення ефективності координаційної діяльності суб'єктів державного управління розвитком сфери публічної дипломатії.

Безперечним науковим здобутком авторки є науково-обґрунтований підхід до інтерпретації ключових понять дослідження: «координаційний механізм державного управління» та «державний механізм координації діяльності суб'єктів» з чітким тлумаченням їх сутності через розкриття функціонального змісту та особливостей суб'єкт-суб'єктної взаємодії. Повністю погоджуємося з позицією авторки, що координація взаємовідносин усіх суб'єктів розвитку публічної дипломатії забезпечується координаційним механізмом державного управління розвитком сфери публічної дипломатії. Актуалізуючи увагу на тому, що у процесі реалізації цілей і завдань публічної дипломатії задіяна значна кількість різних за інституціональною природою суб'єктів, авторка вірно наголошує на необхідності створення державою інституціональних умов,

призначених регламентувати «правила гри» через оновлений державний механізм координації діяльності суб'єктів публічної дипломатії, як спеціальний режим, доведений до детальних процедур і закріплений в нормативних актах у форматі регламенту координаційної діяльності суб'єктів державного управління в сфері публічної дипломатії.

Значним науковим здобутком дисертаційного дослідження є авторський підхід до обґрунтування доцільності запровадження принципів проактивного управління відносинами зі стейкхолдерами для розроблення і реалізації державної стратегії розвитку публічної дипломатії (с.49-50) з фокусацією проблематики на необхідності розроблення процесу синхронізації цілей, дій, програмних документів суб'єктів публічної дипломатії на шляху досягнення цілей. У цьому аспекті слід наголосити на важливому науковому результаті дослідження, представленому у другому розділі дослідження – актуалізована ідентифікація усіх суб'єктів публічної дипломатії, проаналізована координаційна діяльність у сфері публічної дипломатії та візуалізована організаційна структура взаємодії між інституціями, що забезпечують координацію діяльності суб'єктів публічної дипломатії (рис.2.1).

Цінним науковим напрацюванням в аспекті реалізації низки комунікаційних проєктів, як засобів досягнення цілей публічної дипломатії (с.112-115), є авторський підхід до синхронізації цілей та дій суб'єктів публічної дипломатії на кожній фазі життєвого циклу проєкту. У табл.2.1 дисертаційного дослідження обґрунтовано доведена відповідність між фазами життєвого циклу проєкту для реалізації завдань публічної дипломатії та видом управлінських відносин між суб'єктами публічної дипломатії (с.121-123).

Значним науковим результатом дисертаційного дослідження вважаємо чітко обґрунтовану позицію авторки, що в аспекті організації координації діяльності суб'єктів публічної дипломатії очевидною є потреба в координації діяльності саме керуючих центрів, які виникають у результаті вертикального та горизонтального розподілу функцій та характеризуються цілеспрямованою поведінкою, наявністю власних ресурсів та інтересів (с.129-130).

До наукової новизни представленого дослідження доцільно також віднести запропонований авторкою підхід до структуризації процесу прийняття координаційних рішень (с.137-138). Застосування процесного підходу при побудові механізму координації діяльності суб'єктів публічної дипломатії дозволяє встановити відповідність системи управління до структури процесів прийняття координаційного рішення та організувати оптимальну схему взаємозв'язку між об'єктами координації (рис. 3.3).

Повністю погоджуємося з авторським висновком, що задля обґрунтованого доведення доцільності удосконалення механізму координації діяльності суб'єктів публічної дипломатії необхідно провести структуризацію – розподілити систему координації на ієрархічні підсистеми та компоненти та встановити між ними зв'язки та відносини, які відображають функціональне призначення механізму (с.143). Важливим науковим результатом проведеного дослідження є структура організаційної підсистеми та компонентів механізму координації діяльності суб'єктів публічної дипломатії (рис.3.4), з якої чітко відслідковується правомірність гіпотези авторки щодо необхідності удосконалення державного механізму – дієвість механізму координації забезпечується специфічною

сукупністю інструментів комунікації та регламентування, направлених на спільну реалізацію конкретних завдань.

Цінність наукової новизни підтверджується також і удосконаленням стратегічного проектування як управлінської технології для ефективного управління проектами і програми для реалізації завдань державної політики розвитку публічної дипломатії, що відрізняється розробленою процедурою етапного забезпечення синхронізації цілей та координації дій суб'єктів державного управління розвитком сфери публічної дипломатії (рис.3.5).

Наукову значимість у контексті спеціальності 25.00.02 – механізми державного управління, за якою підготовлено дисертацію, та практичну цінність мають пропозиції, що були сформовані та використані органами публічної влади для посилення їх інституціональної здатності як суб'єктів публічної дипломатії в Україні.

Повнота викладу основних положень дисертації в опублікованих працях

Основні положення і результати за темою дисертаційного дослідження викладено у 14 наукових працях, з яких п'ять опубліковано у фахових наукових виданнях України з державного управління, одна – у зарубіжному періодичному виданні, вісім тез доповідей – у матеріалах науково-практичних конференцій, у тому числі за участю міжнародних фахівців.

У цілому представлення основних положень дисертації в опублікованих працях відповідає вимогам, що висувуються до відповідного виду наукових робіт в Україні.

Слід зазначити, що апробація дослідження на науково-практичних конференціях демонструє планомірність та системність роботи здобувачки впродовж всієї роботи над дослідженням. Також планомірність у часі роботи продемонстровано при публікації основних результатів дисертаційного дослідження.

Порівняння тексту автореферату з текстом дисертації свідчить про ідентичність основних положень дисертаційної роботи та матеріалу, викладеного в авторефераті. Автореферат не містить інформації, яка відсутня в дисертації.

Практичне значення і впровадження результатів дисертаційного дослідження

Основні концептуальні положення, висновки та рекомендації дисертаційної роботи мають практичне спрямування та можуть бути враховані для посилення інституціональної здатності суб'єктів публічної дипломатії в Україні. Висновки та рекомендації наукового дослідження використані:

- Управлінням комунікацій та інформаційної політики Одеської обласної державної адміністрації щодо використання матеріалів дисертаційного дослідження у процесі розробки Регіональної цільової програми сприяння розвитку громадянського суспільства в Одеській області на 2017-2020 роки та Плану заходів щодо реалізації Концепції вдосконалення інформування громадськості з питань Євроатлантичної інтеграції України на 2018 рік (довідка

№ 06-22 / 1062 від 29.12.2018);

- Управлінням міжнародного співробітництва, євроінтеграції, туризму та інвестицій Івано-Франківської обласної державної адміністрації щодо використання матеріалів дисертаційного дослідження в процесі розробки комплексної цільової програми розвитку туризму в області на 2016-2020 роки та комунікаційного забезпечення проведення конкурсу проєктів з розвитку туризму в Івано-Франківській області (довідка № 290/04/42/2-20 від 26.05.2020);

- Івано-Франківською обласною радою щодо впровадження у діяльність результатів дисертаційного дослідження під час розробки регіональної цільової програми сприяння розвитку громадянського суспільства в Івано-Франківській області на 2016-2020 роки, Положення про порядок проведення конкурсу з визначення проєктів (програм), розроблених інститутами громадянського суспільства (довідка № 11-114/644 р/194 від 23.06.2020).

Оцінка змісту дисертації, її завершеності та відповідності встановленим вимогам

Дисертаційна робота Децик О.П. є авторською завершеною науковою працею, в якій отримано нові науково обґрунтовані результати, що розв'язують важливе наукове завдання та мають істотне значення для галузі науки «державне управління». Розроблені в дисертації висновки та пропозиції достатньо обґрунтовані, мають практичну спрямованість, окремі з яких вже впроваджені в діяльності органів публічної влади.

Застосований інструментарій аналізу і представлення інформації, широка апробація дослідження дозволили науково обґрунтувати висновки та рекомендації стосовно напрямів удосконалення державного механізму координації діяльності суб'єктів публічної дипломатії в Україні.

Дисертаційна робота відповідає паспорту спеціальності 25.00.02 – механізми державного управління. Зміст автореферату та основні положення дисертації є ідентичними. Оформлення дисертації та автореферату виконано відповідно до встановлених вимог. Автореферат повною мірою відображає основні положення та висновки дисертації.

Дискусійні положення та зауваження щодо змісту дисертації

У цілому відзначаючи високий науковий рівень виконаного дослідження та позитивні сторони поданої до захисту дисертації, водночас слід зауважити, що деякі положення дисертаційної роботи мають дискусійний характер та спонукають висловити деякі зауваження та побажання. Зокрема:

1) Повністю підтримуючи авторську позицію щодо необхідності синхронізації цілей, дій і програмних документів суб'єктів публічної дипломатії та розкриття практичної реалізації цього процесу через встановлення відповідності між фазами життєвого циклу проєкту для реалізації завдань публічної дипломатії та видом управлінських відносин між суб'єктами публічної дипломатії, вважаємо за необхідне звернути увагу на те, що представлений у таблиці 2.1. підхід цілком обґрунтовано розкриває тільки два із трьох аспектів процесу синхронізації, відповідаючи на запитання «Що?» і «Де?» потрібно робити

на кожній фазі життєвого циклу проєкту, залишаючи поза увагою часові рамки синхронізації дій різних суб'єктів у процесі реалізації завдань (послідовність та паралельність у часі). При цьому слід наголосити, що авторка у тексті наголошує на важливості третього аспекту – забезпечення ефективної реалізації завдань в сфері публічної дипломатії через відповідь на запитання «коли розпочинати і коли ми отримуємо результат?» (с. 117).

2) Авторка, наголошуючи на актуальності координації діяльності суб'єктів публічної дипломатії під час реалізації проєктів, обґрунтовано робить акцент на доцільності запровадження стратегічного проєктування як управлінської технології. Запропонована у дисертації процедура стратегічного проєктування відображає як основні етапи, так і сукупність інструментів/засобів, необхідних для розв'язання поставлених завдань і досягнення мети (рис.3.5). Достатньо дискусійним в цьому аспекті є питання щодо відповідальної інституції з реалізації даної процедури. На думку авторки, це має бути Директорат публічної дипломатії МЗС України (с.161). А виходячи з рис. 3.4, координація з реалізації заходів, програм, проєктів, є сферою діяльності Координаційної ради з питань реалізації політики публічної дипломатії в Україні (с.134, 147). Виникає питання: чи достатньо буде інституціональних повноважень у координаційної ради для виконання зазначених функцій?

3) Цілком обґрунтованою є наукова новизна дисертаційного дослідження, що розкриває оновлену сутність державного механізму координації діяльності суб'єктів публічної дипломатії як спеціального режиму, закріпленого в нормативних актах у форматі регламенту координаційної діяльності, основними складовими якого є правила і процедури. Дискусійним, на наш погляд, є відсутність в розробленій структурі регламенту комунікації (с.149-150) питання стандартизації раціонального перерозподілу ресурсів, зокрема інформаційних, хоча на рис. 3.4 це зазначено. Адже, питання перерозподілу ресурсів при реалізації проєктів є ключовим в узгодженні цілей та інтересів суб'єктів публічної дипломатії, як в процесі синхронізації, так і при реалізації процедури стратегічного проєктування.

Водночас висловлені зауваження та пропозиції мають в основному рекомендаційний та дискусійний характер, впливають зі складності та багатогранності досліджуваної теми та окреслюють перспективні напрями подальших наукових розробок досліджуваної проблематики. Саме тому вони не знижують загальної позитивної оцінки виконаного дисертаційного дослідження.

Загальний висновок

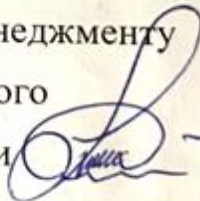
Дисертація О.П. Децик є закінченою, самостійною науково-дослідницькою роботою, що виконана на високому науково-теоретичному рівні. У дослідженні розв'язано конкретне науково-прикладне завдання, що містить рекомендації щодо практичної реалізації запропонованих напрямів удосконалення державного механізму координації діяльності суб'єктів публічної дипломатії: запровадження процесного підходу до прийняття координаційних рішень; створення особливої організаційної підсистеми

координації діяльності та розроблення регламенту взаємодії; стратегічне проектування конкретних кроків, які мають здійснити суб'єкти державного управління розвитком публічної дипломатії, що у сукупності сприятиме вдосконаленню координації їх спільної діяльності задля ефективного досягнення цілей публічної дипломатії.

Теоретичні висновки та практичні рекомендації, викладені в дисертації, носять достовірний характер, аргументовані й можуть бути предметом захисту. Висновки за розділами та загальні висновки до роботи мають єдину логіку викладення та змістовно становлять єдине ціле. Практична цінність дисертації підтверджується довідками про впровадження результатів дослідження у діяльність органів публічної влади.

Вище зазначене дозволяє зробити загальний висновок про те, що дисертаційна робота на тему «Удосконалення державного механізму координації діяльності суб'єктів публічної дипломатії в Україні» за своїм змістом, актуальністю, новизною, важливістю одержаних автором наукових результатів, їх обґрунтованістю та достовірністю, а також практичною цінністю сформульованих положень і висновків, є закінченим науковим дослідженням та відповідає вимогам Порядку присудження наукових ступенів, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 24 липня 2013 року № 567, а її автор Ольга Павлівна Децик заслуговує на присудження наукового ступеня кандидата наук з державного управління за спеціальністю 25.00.02 – механізми державного управління.

Офіційний опонент:

Доктор наук з державного управління,
професор, завідувач кафедри проектного менеджменту
Одеського регіонального інституту державного
управління НАДУ при Президентіві України Т.М. Безверхнюк

Підпис Т.М. Безверхнюк засвідчую:

Перший заступник директора ОРІДУ НАДУ
при Президентіві України,
к. держ. упр., доцент

М.П. Попов